

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

14 decembrie 2016

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Judecători

mun. Chișinău

Nicolae Gordilă

Liliana Catan

Ion Guzun

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Vasile Bolduratu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 septembrie 2016, în cauza penală în privința lui

*Bruma Valentin Gheorghe, născut la
26.11.1991, originar și locuitor în mun.
Chișinău, str. I. Vieru 15/1, ap. 34,*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 05.01.2016 - 30.03.2016;

Instanța de apel: 03.05.2016 - 23.09.2016;

Instanța de recurs: 18.11.2016 - 14.12.2016.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 31 martie 2016, cauza fiind examinată în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, Bruma Valentin a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 187 alin.(2) lit. b), e), f) Cod penal la 3 (trei) ani 8 (opt) luni închisoare, fără amendă, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Acțiunea civilă înaintată de Lupu Mihail s-a admis parțial, fiind încasat de la Bruma Valentin în beneficiul acestuia 14 206 lei cu titlu de prejudiciu material, 5 000 lei cu titlu de prejudiciu moral și 5 000 lei cu titlu de cheltuieli privind acordarea asistenței juridice, iar în total s-a încasat suma de 24 206 (douăzeci patru mii două sute șase) lei.

Acțiunea civilă în partea încasării sumei de 45 000 lei cu titlu de prejudiciu moral, s-a respins ca neîntemeiată.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a stabilit că, la 20.10.2015, aproximativ ora 14.10, inculpatul Bruma Valentin de comun acord și împreună cu Mosoreti Constantin, aflându-se în mun. Chișinău, bd. Mircea cel Bătrîn, 32/10, în preajma marketului „Uni Market”, având intenția sustragerii bunurilor altei persoane, prin amenințarea aplicării violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, în mod deschis au sustras de la cet. Lupu Mihail un telefon mobil de model „Iphone 6” la prețul de 14 006 lei, cu cartela sim cu nr. 060377457

la prețul de 50 lei și husă din silicon transparent la prețul de 150 lei, cauzându-i astfel părții vătămate un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 14 206 lei.

Acțiunile lui Bruma Valentin au fost încadrate în baza art. 187 alin.(2) lit. b), e),f) Cod penal - *jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșită de două persoane, cu amenințarea aplicării violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

3. Nefiind de acord cu sentința, apel a depus avocatul Popa Grigore în numele inculpatului care a criticat sentința în partea stabilirii pedepsei, invocând faptul că instanța nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 75 Cod penal.

În motivarea apelului a indicat că la stabilirea pedepsei instanța nu a ținut cont de unele circumstanțe cum ar fi, caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii, personalitatea inculpatului care a recunoscut vina integral și s-a căit de cele săvârșite, a acceptat procedura simplificată a examinării cauzei în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale fără a fi implicate cheltuieli suplimentare din partea statului la etapa judecării cauzei penale, astfel consideră avocatul că Bruma Valentin poate fi corectat inclusiv fără privarea lui de libertate prin suspendarea condiționată a executării pedepsei în baza art. 90 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 septembrie 2016, s-a dispus admiterea apelului, casarea parțială a sentinței, în partea stabilirii pedepsei cu pronunțarea în această parte a unei hotărâri noi, potrivit căreia pedeapsa stabilită lui Bruma Valentin, în temeiul art. 90 Cod penal a fost suspendată condiționat pe termen de probă de 3 (trei) ani.

În rest sentința a fost menținută.

4.1. În motivarea soluției instanța de apel a menționat că instanța de fond, cercetând totalitatea probelor administrate de către organul de urmărire penală, prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al concludenței, veridicității și pertinentei lor, corect și legal a încadrat acțiunile lui Bruma Valentin în baza art. 187 alin.(2) lit. b), e), f) Cod penal, axându-se la adoptarea soluției pe probe care au fost dobândite în modul stabilit de codul de procedură penală, care au servit la constatarea existenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

Cu referire la pedeapsa aplicată inculpatului, Colegiul a conchis că instanța de fond just și întemeiat a stabilit categoria și termenul acesteia, acordând deplină eficiență art. 61 și 75 Cod penal, luând în considerație faptul că infracțiunea imputată inculpatului este una gravă comisă cu intenție, personalitatea acestuia care a recunoscut vina în cele săvârșite, s-a căit sincer, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, anterior nu a fost condamnat, că lipsesc careva circumstanțe atenuante sau agravante.

Instanța, pornind de la aprecierea că pedeapsa nu este un scop în sine, la stabilirea acesteia trebuie să aibă în vedere aptitudinea inculpatului de a se reeduca sub influența sa, iar scopul pedepsei, constând în reintegrarea socială a condamnatului, nu poate fi atins întotdeauna prin izolarea acestuia de societate, astfel că pedeapsă prea severă poate fi inefficientă și poate conduce la obținerea unui efect contrar celui vizat, reducând perspectivele de reintegrare a acestuia.

În această ordine de idei, Colegiul a considerat întemeiate cerințele apelantului referitor la aplicarea art. 90 Cod penal în privința inculpatului, astfel ținând cont de faptul că acesta a recunoscut vina în cele săvârșite și s-a căit sincer, de lipsa circumstanțelor agravante, de comportamentul postinfracțional al lui Bruma Valentin exprimat prin recuperarea totală a prejudiciului material cauzat prin infracțiune cât și de poziția reprezentantului părții vătămate care în ședința instanței de apel a solicitat aplicarea în privința inculpatului a prevederilor art. 90 Cod penal.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror care, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, solicită casarea totală a acesteia cu menținerea sentinței pe motiv că, pedeapsa stabilită de instanța de fond nu numai că este una legală, în sensul de respectare a cadrului legal de individualizare judiciară, dar în același timp, este una justă, adică la stabilirea ei s-a respectat criteriul proporționalității, care presupune stabilirea cuantumului pedepsei în funcție de gravitatea infracțiunii și vinovăția autorului.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Din conținutul recursului declarat rezultă că recurentul invocă ca temei de recurs pct. 10) alin.(1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond ori de apel, atunci când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Colegiul menționează că acest temei pentru declararea recursului ordinar nu și-a găsit confirmare la examinarea acestuia, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de recurent, ultimul criticând hotărârea instanței de apel sub aspectul greșitei individualizări a pedepsei aplicate față de inculpat, exprimându-și dezacordul cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal. În această ordine de idei instanța de recurs precizează, că la aplicarea pedepsei în privința lui Bruma Valentin s-a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal.

Reieșind din doctrina penală, în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de

individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

De asemenea, se reține că la individualizarea pedepsei trebuie avut în vedere principalul criteriu - gradul de pericol social al faptei săvârșite, care se măsoară după cuantumul pedepsei prevăzute de textul incriminator, urmând ca celelalte două criterii alăturate și distincte - persoana infractorului și împrejurările care atenuază sau agravează răspunderea penală, să fie avute în vedere după ce instanța și-a format opinia cu privire la gradul de pericol social concret al activității infracționale săvârșite.

Norma art. 75 Cod penal nominalizată, indică expres, că persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Astfel, instanța de apel corect a menționat că prima instanță la stabilirea pedepsei a ținut cont pe deplin de prevederile citate - criteriile generale de individualizare a pedepsei penale și corect a ajuns la concluzia despre aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, numind inculpatului o pedeapsă echitabilă, în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului penal, luând în considerație personalitatea inculpatului, care este fără antecedente penale, a recunoscut vina integral și s-a căit sincer de cele comise, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii și recuperat total prejudiciul material și moral comis prin infracțiune părții vătămate.

Instanța de recurs susține poziția instanței de apel, privind suspendarea executării pedepsei lui Bruma Valentin, deoarece analizând circumstanțele cauzei penale corectarea și reeducarea acestuia este posibilă fără izolarea de societate, mai mult ca atât, inculpatul și-a recunoscut vina pentru săvârșirea infracțiunii incriminate și a achitat prejudiciul material și moral cauzat părții vătămate.

Este de menționat faptul că criticelor formulate de recurent, instanța de apel le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la pct. 5, iar decizia instanței de apel în totul corespunde prevederilor art. 415- 417 Cod de procedură penală soluție, pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune.

În atare circumstanțe, raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, rezultă că lipsesc temeiuri de drept de casare a hotărârii adoptate în cauza inculpatului Bruma Valentin și prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat de procuror, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Vasile Bolduratu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 septembrie 2016, în cauza penală în privința lui Bruma Valentin, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 13 ianuarie 2017.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun